

# РЕШЕНИЕ

№ 664

гр. София, 01.02.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 44 състав, в публично заседание на 22.01.2013 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Тодорова**

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **2852** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбоподателят Н. В. Н. ЕГН [ЕГН] от [населено място], Общ. К., обл. Пловдивска, п.к.4363, ул."66-та №5 УРН: 303452 обжалва Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010 година по заявление с УИН:16/150610/84044. Твърди, че Уведомителното писмо не е връчено на него, а на друго лице, което не е имало право да го получава, нито е уведомено, че е длъжно да му го предаде незабавно, с оглед на спазване на срока за обжалване. Научил за тези актове едва, когато му била спряна субсидията за 2011 г.

Поддържа, че Уведомителното писмо не съдържа необходимите данни за административните актове, така че да се счита редовно уведомен за тях -поради липса на идентификация на административните актове, както и на мотиви за тяхното постановяване.

На първо място твърди, че обжалваният административен акт е нищожен, тъй като не съдържа задължителните реквизити на акта по чл.59 от АПК.

В заключителната част на уведомителното писмо е указано, че „настоящото уведомително писмо може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщаването му пред Министъра на земеделието и храните”. Този текст ясно посочва, че уведомителното писмо няма качеството на съобщение за издаване на индивидуален административен акт, а самото уведомително писмо представлява индивидуален административен акт, подлежащ на обжалване, като е указан срока и органа, пред който същия може да бъде обжалван по административен ред.

Уведомителното писмо, което получил, е подписано от Изпълнителния директор на ДФ"З." Р. П., който съгласно чл.20, т.3 и чл.20а, ал.2, т.2 от ЗПЗП представлява ДФЗ и РА, които от своя страна са административни органи, създадени по силата на чл. 11 и чл.11 а от ЗПЗП. Същото писмо съдържа изрично волеизявление на административен орган /ДФЗ, РА/, с което непосредствено се засягат неговите права като гражданин на Р. Б. и законните му интереси като регистриран по чл.7 от ЗПЗП земеделски производител.

По-конкретно поддържа, че липсва наименованието на акта, съгласно чл.59, ал.2, т.2 от АПК, тъй като кодексът не предвижда такъв вид административен акт „уведомително писмо”. В писмото не е посочено издаденият административен акт дали представлява решение или заповед, на кой точно орган на ДФЗ, на коя дата е постановен този административен акт, кой е номерът на акта, така че същият да може да бъде индивидуализиран, протоколиран, и в последствие - идентифициран при евентуална проверка за неговата законосъобразност.

Липсва ясно посочване на органа, издал акта, съгласно изискването на чл.59, ал.2, т.1 от АПК - в текста на писмото са упоменати както ДФЗ, така и РА, които са различни административни органи, с различни функции и от различна степен. Не е ясно постановеният административен акт от кой точно орган е постановен - от ДФЗ или от РА, която е административно поделение на ДФЗ с определени специфични функции.

Още повече, че писмото е подписано от Изпълнителния директор на ДФЗ, който по силата на закона съвместява представителни функции както за ДФЗ, така и за РА.

В допълнение към тази неяснота се създава и от факта, че в началото на писмото като издател на решението е посочен ДФЗ, а в последствие в диспозитивната част на писмото, където се съобщава конкретното волеизявление по всяка от мерките, както и се съобщава наложената санкция, се посочва ДФЗ-РА като източник на волеизявлението.

В писмото не се съдържа указание и кой точно орган на ДФЗ /или респективно -на РА/ е взел решенията, които се съобщават с уведомителното писмо. Съгласно чл.18 ЗПЗП органи на ДФЗ са управителният съвет и изпълнителният директор. РА има Изпълнителен директор, който по право е Изпълнителния директор на ДФЗ, Централно управление и териториални звена. В писмото не е ясно указано кой от всички тези органи е постановил административните актове.

Съгласно чл.43, т.9 от Устройствения правилник на ДФЗ специализираната администрация на ДФЗ-РА Отдел „Директни плащания на площ” изготвя уведомителни писма и административни актове до кандидатите. Този текст означава, че „уведомителното писмо" и „административния акт" са различни документи, които следва да бъдат изпратени до кандидатите.

Липсват мотиви, въз основа на които са взети обжалваните решения, което представлява липса на задължителен реквизит на индивидуалния административен акт, съгласно чл.59, ал.2 от АПК. Формалното изброяване на всички законови основания, на които е възможно да се вземе подобно решение, не е изпълнение на изискването за посочване на конкретните фактически и правни основания за издаване на обжалваните решения. В случая от текста на уведомителното писмо по никакъв начин не може да се установи по каква причина му се отказва финансово подпомагане:

За решението по СЕПП не е ясно дали се касае за площ на застъпване /основание по чл.43, ал.3, т.5 от ЗПЗП/, дали се касае за заявяване на площи, които кандидата не

стопанисва /основание по чл.43,ал.3, т.4 от ЗПЗП/, или за площ под минималния размер /основание по чл.43, ал.3, т.1 от ЗПЗП/.

За решението по НР1 не е ясно дали се касае за основание по чл.12, т.4 от Наредба №11/03.04.2008 г. или за основание по чл.12, т.1, или за основание по чл.1, ал.2 от Наредба №11 от за наложената санкция - на базата на какви факти и обстоятелства се приема, че е налице наддеклариране на площ повече от 50% и основание за налагане на санкция по чл.58 от Регламент 1122/2009 г. и чл.16 от Регламент 1975/2006 г.

При извършена справка по телефона за основаниято за приемане на 100% недопустимост на заявените площи, на жалбоподателя било посочено като основание заявяването на площи, за които не били изпълнени изискванията на Наредба №5/10.03.2010 г. /в сила от 19.03.2011г./ за условията за допустимост на селскостопанските парцели, и по-точно - несъответствието на заявената площ с условията на чл.15 и чл.16 от Наредбата за допустимост за подпомагане на постоянните пасища. Такова конкретно фактическо основание за отказ изобщо липсва изложено в текста на уведомителното писмо, както и липсва като възможно правно основание за отказ, предвидено в таблицата, визуализираща начина на изчисление на недопустимата площ.

Жалбоподателят поддържа на следващо място, че липсва компетентност на органа, издал обжалвания административен акт.

Това било така, защото Държавен фонд „З.“ е държавно учреждение, съгласно чл.2 от Устройствения правилник на ДФЗ. Съгласно чл.11, ал.2, т.4 от ЗПЗП ДФЗ изпълнява функциите на Разплащателна агенция от датата на издаване на акта за акредитация, т.е. тогава ДФЗ придобива статута на „Изпълнителна агенция“ и по смисъла на чл.38, ал.1, т.5 и чл.54 от Закона за администрацията същата представлява „Ц. администрация на изпълнителната власт“ и по-точно -администрация към Министъра на земеделието и храните. Следователно ДФЗ-РА няма компетентност да издава индивидуални административни актове, тъй като не е орган на изпълнителната власт, не може да прави волеизявления, с които да „откаже финансово подпомагане“, нито да „налага санкции бъдещ период“, както е записано в уведомителното писмо.

Съгласно чл.19, ал.4, т.3 от ЗА за орган на изпълнителната власт се счита Изпълнителният директор на Разплащателната агенция, и съгласно чл.19, ал.8 от ЗА именно той има компетентност да издава индивидуални административни актове. Функциите на Разплащателната агенция по чл.11а, ал.1, т.1 от ЗПЗП не следва да се бъркат с компетентност на административен орган за издаване на индивидуални административни актове.

По същество твърди, че налагането на санкция по чл.58 от Регламент /ЕО/ 1122/2009 г. и по чл.16 от Регламент 1975/2006 г. не е сред правомощията на ДФЗ-РА по съображенията, изложени по-горе, нито е посочено като част от функциите на ДФЗ-РА, очертани от чл.11а, ал.1 и чл.12отЗПЗП.

Не била спазена процедурата за прилагане на намаления и изключвания от плащания за площ, регламентирана в регламент /ЕО/ 1122/2009 г. и от Регламент 1975/2006 г.

Намаленията и изключванията от плащания на основание недопустимост на площите /поради несъответствието им с изискванията на чл.15 и чл.16 от Наредба №5/10.03.2010 г./, следва да се извършват в съответствие приетата нарочна процедура за това, регламентирана, както следва:

за СЕПП - по чл.58 от Регламент /ЕО/1122/2009 г.

за НР 1 - по чл.16 от Регламент 1975/2006 г.

Процедурите по двата регламента са аналогични и предвиждат точно изчисление на разликата между декларираната и реално установената допустима за подпомагане площ, с оглед установяването на точния % свръхдеклариране, който обосновава налагането на конкретния размер намаление или изключване от плащане.

Като се имат предвид критериите за допустимост на площите, съгласно Наредба №5/10.03.2010 г., следва в мотивната част на обжалваните решения да е посочено какво основание за недопустимост на площта е констатирано при проверката - такова по чл.15, ал.2, или липса на условие по чл.16, ал.1 /респективно - ал.2/ от Наредба №5/10.03.2010 г. Според жалбоподателя трябвало да са посочени конкретните части /като площ/ от пасището, които не отговарят на условията за допустимост, с оглед правилното установяване на намалението или изключването на плащането. Като не е направил това, административният орган не е спазил административната процедура, предвидена в посочените по-горе регламенти, за прилагане на намаление или изключване на плащания за площ.

При тези фактически твърдения, моли съдът да прогласи обжалвания акт за нищожен. Жалбоподателят излага доводи за материална незаконосъобразност на оспорения акт, а съображенията за това, са следните:

Според жалбоподателя фактически не е налице материалното основание за прилагане на намаление или изключване от плащане на площ, а именно - свръхдеклариране на площ в размер на 100%. По отношение на декларираната от него площ в размер на 22,16 ха: не е налице застъпване на площи по смисъла на чл.43, ал.3, т.5 от ЗПЗП, и по смисъла на чл.12, т.4 от Наредба №11/03.04.2008 г. За същата площ е представил надлежен документ, от който е видно правното основание, на което този имот му е предоставен за пашуване на отглежданите от него животни. Поради това не е налице основанието по чл.43, ал.3, т.4 от ЗПЗП, както и основание по чл.12, т.1 от Наредба №11 заявеният от него парцел не е с размер, по-малък от определения по реда на чл.39, ал.2 от ЗПЗП.

Районът, в който извършва дейност, и в който се намира декларираният парцел, не се намира в необлагодетелстван район съгласно Наредбата, приета с ПМС №30/2008г. „определената площ” изчислена съгласно чл.2, ал.23 от Регламент /ЕО/ 1122/2009г., тя не може да бъде равна на 0, тъй като заявеният от жалбоподателя парцел на място представлява постоянно пасище, за което изцяло са изпълнени изискванията на чл.16, ал.1 от Наредба №5/10.03.2010г., и не са налице основания за недопустимост по чл.15, ал.2 от Наредба №5/10.03.2010 г.

Ако има отделни части от заявеният от жалбоподателя парцел, за които не са изпълнени изискванията за допустимост, определени в чл.15 и чл.16 от Наредба №5/10.03.2010 г., то съгласно чл.15, ал.2, и чл.16, ал.3 от Наредбата, само за тези части следва да бъде приложено намаление, и то само ако процентно общо те представляват повече от 3% или 2 ха от заявената площ. Изключване от плащане би било допустимо, само в случай на установена разлика повече от 20%, каквато в случая не е налице. Повторно изключване, каквото в случая му е наложено като санкция, би било допустимо само в случай на разлика повече от 50%, което е абсурд с оглед състоянието на заявения от него парцел.

Ако след подаване на заявлението и преди извършване на проверката от административния орган е настъпило изменение в посочения от него парцел, изразяващо се в увеличаване на площта, заето от дървесна или храстовидна растителност, то това не може да му се вмени в негова вина, обуславяща налагането

на санкциите по за СЕПП - по чл.58 от Регламент /ЕО/ 1122/2009 г. и за НР1 -по чл.16 от Регламент 1975/2006 г.

Декларираният от жалбоподателя парцел попада в границите на Национален парк „Централен Б.", където е забранено да се изсича каквато и да е дървесна или храстовидна растителност, поради което увеличаването на дървесната и храстовидна растителност на заявения от него парцел /ако има такова – а то не е налице/, не се дължи на негово виновно действие или бездействие, а на обективни причини -наличие на специален режим за опазване на растителните видове на територията на Национален парк „Централен Б.”.

При тези фактически твърдения жалбоподателят моли съдът да отмени обжалвания акт, като постановен при противоречие с материалния закон, противоречие с целта на закона, а именно - целта на мерките СЕПП и НР1 да бъдат подпомогнати земеделските производители в района на [населено място], който район планински и е със значителни природни ограничения.

Ответникът „Държавен фонд „З.”-Разплащателна агенция /наименованието уточнено и допълнено с определение на съда от 16.01.2013г./ счита жалбата за просрочена и моли съдът да прекрати производството по делото на това основание, евентуално да я отхвърли като неоснователна.

Страните претендират сторените по делото разноси, а жалбоподателят представя и списък с разноските по чл.80 от ГПК в съдебно заседание на 22.01.2013 година.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235 ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

По допустимостта на жалбата:

Видно е от изисканата и окомплектована преписка, по която е постановен обжалвания административен акт, че с вътрешна ускорена поща /стр.33 от делото/, на Н. В. Н. на адреса заявен в административното производство /стр.13/-с.В. Л., [община], обл.П., п.к.4363, е изпратен документ с изх.№ 02-160-6500/6693/10841, УРН 303452, Д.. Документът е получен с отбелязване „съпруга –Н.” на дата 03.11.2011г.

По делото се представя Уведомително писмо издадено от Изпълнителния директор на ДФ „З.”-Разплащателна агенция с инициали –изх.№ 02-160-6500/10841 от 03.10.2011г.

От тези номера и инициали, които идентифицират самото писмо по авторство и съдържание, предмет на обжалване, следва извод, че на жалбоподателя е изпратено процесното уведомително писмо. Самият жалбоподател не оспорва това обстоятелство, а го заявява изрично в жалбата до съда.

Съдът намира, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 140, ал. 1 АПК с оглед на обстоятелството, че в уведомителното писмо е посочено само, че може да бъде обжалвано пред Министъра на земеделието и храните в 14-дневен срок. Съгласно чл. 148 АПК административният акт може да се оспори пред съда и без да е изчерпана възможността за оспорването му по административен ред, освен ако в този кодекс или в специален закон е предвидено друго. В случаите, в които обжалването по административен ред не е задължително, в акта на администрацията следва да бъде включено указание, че той може да бъде обжалван или пред по-горния административен орган или направо пред съответния административен съд в изпълнение на изискването по чл. 59, ал. 2, т. 7 АПК да съдържа указание пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва. Според чл. 140, ал. 1 АПК /наименуван

"Удължаване сроковете за обжалване при нередовно съобщаване"/, когато в административният акт или в съобщението за неговото издаване не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, съответният срок за обжалване по този дял се удължава на два месеца. Т.е. неспазването на изискването на чл. 59, ал. 2, т. 7 АПК е скрепено от законодателя със съответната санкция, като нормата на чл. 140, ал. 1 АПК определя, че в такива случаи срокът за обжалване по съдебен ред се удължава с два месеца, гарантирайки правата на адресата. Следва да се има предвид, че както липсата на указания, така и дадените непълни такива са предпоставка за удължаване на срока за оспорване по смисъла на чл. 140, ал. 1 АПК. Така Определение № 9456 от 29.06.2012 г. по адм. д. № 6960/2012 г., IV отд. на ВАС, Определение № 15390 от 04.12.2012г. по адм. дело № 13900/2012г. на ВАС, I отделение.

Съгласно чл. 61 от АПК съобщаването на административния акт може да се извърши и писмено, като според чл. 42, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК връчването на съобщенията може да се осъществи чрез куриерска служба с препоръчана пратка с обратна разписка. За „С. пост“, доставил писмото до жалбоподателя, безспорно важи Закона за пощенските услуги, arg. чл. 15, ал.1, т.2, ред. към 03.11.2011 година. Съгласно чл. 36, ал. 1 от Закона за пощенските услуги (ЗПУ), пощенските пратки и пощенските колети се доставят в пощенските кутии на получателите, поставени на адреса на получаване; в пощенските служби; в други звена от пощенската мрежа; в места или съоръжения, договорени между пощенските оператори и потребителите. Според втората алинея на същия текст, условията за доставянето на пощенските пратки и пощенските колети се определят с общи правила, изготвени от Комисията за регулиране на съобщенията.

В чл. 5, ал. 1 от Общите правила за условията за доставяне на пощенските пратки и пощенските колети, приети с решение № 581 от 27.05.2010 г. на Комисията за регулиране на съобщенията, обн. ДВ, бр. 45 от 15.06.2010 г., в сила от същата дата и на осн.чл.36, ал.2 от ЗПУ, изрично е казано, че препоръчаните пощенски пратки се доставят на адреса на получателя срещу подпис. Те могат да се доставят и на лице, пълнолетен член на домакинството на получателя, живеещо на адреса, посочен в пратката, срещу подпис и документ за самоличност, като в служебните документи се вписват трите имена на лицето, получило пратката - чл. 5, ал. 2 от Общите правила. Когато при посещението на адреса поради отсъствие на получателя по ал. 1 или на лицето по ал. 2, пощенската пратка не може да бъде доставена, в пощенската кутия се оставя писмено служебно известие с покана получателят да се яви в пощенската служба за получаване на пратката в определен срок. Посочените общи правила са задължителни, понеже са изготвени от регулаторния орган по силата на законова делегация. В конкретния случай съдът намира, че цитираните норми не са били спазени от пощенския служител, тъй като за получател е вписана само Н., поради което съобщаването на административния акт е нередовно. Това е така, понеже лицето, което се е подписало като получател е индивидуализирано само чрез името "Н.", без да са посочени трите му имена, независимо, че е посочено качеството на лицето „съпруга“. Нормата от цитираните общи правила изисква кумулативно да се изпълнени условията за редовно съобщаване чрез пощенския оператор.

С оглед на това съдът намира, че независимо от броенето на срока по

чл.140, ал.1 от АПК, по делото няма данни за друго връчване, освен нередовното такова от „С. пост ” с доказателства на стр.13 от делото. При тази констатация подадената до съда жалба е подадена в срока по чл.140, ал.1 от АПК.

Жалбоподателят е адресат на обжалвания акт, който има правен интерес да брани по съдебен ред своето накърнено материално право, обсъдено в жалбата до съда. Жалбата следователно трябва да се разгледа по същество, досежно изложените основания за нищожност, респ. незаконосъобразност на административния акт.

Видно е Копие от Регистрационна карта на земеделски производител, че жалбоподателят е регистриран като такъв на 16.03.2009г., както и към момента на подаване на заявление УИН 16/150610/84044.

Според Разрешително за паша №2486/25.03.2010 г., на жалбоподателя е разрешено да извежда на паша/събиране на сено на 20 броя едър рогат добитък, посочено е и мястото на пашата.

Със заявление за подпомагане 2010 г. от 09.06.2010 г., жалбоподателят е заявил схема и мерки за подпомагане, както следва: СЕПП-да, НР1-да. Към заявлението за подпомагане, жалбоподателят е представил и Таблица на животните, за кандидатстване по схеми за подпомагане, необвързани с производство.

По делото се представи и заявление УИН 16/150610/84044 от дата 16.04.2010г., като жалбоподателят е заявил схема и мерки за подпомагане, както следва: СЕПП-да, НР1-да. С подписа си е удостоверил, че е приложил и изискуемите по закона и регламентите декларации. Представя подписана таблица за използване на парцели за 2010г., а именно в землището на К., физически блок 311, номер по БЗС-36498-311-13-1, площ от 22,16 ха, за корекция-няма данни, основанието за ползване е разрешително за паша, схеми за подпомагане- СЕПП и НР1.

Към административната преписка се представят декларация за собственост на животни от страна на жалбоподателя, идентифицирани с ушна мярка и дата на раждане, декларация за допустимост на площи от предходна кампания, таблица за животните за кандидатстване по схеми за подпомагане.

С процесното Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010, ответникът е уведомил жалбоподателя за оторизирана обща субсидия, съгласно подаденото от него общо заявление за плащания на площ с УИН: 16/150610/84044, за финансово подпомагане по схемите и мерките за директните плащания за кампания 2010 г. Сочи с в писмото, че сумата е в размер на 0.00 лв.

Общата оторизирана сума за получаване, е изчислена чрез Интегрираната система за администриране и контрол /ИСАК/ след извършването на задължителни административни и/или проверки на място на данните в подаденото от жалбоподателя заявление /съгл. чл. 37 от ЗПЗП/. Тези данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на ИСАК, поддържани на основание чл. 30 от ЗПЗП. В резултат на извършени административни и/или проверки на място, ДФ „З.” - РА, отказва

финансовото подпомагане по подаденото Общо заявление за плащания на площ по схемите и мерките за директните плащания за кампания 2010 г., както следва:

По Схемата за единно плащане на площ –СЕПП:

За декларираните за общото заявление за подпомагане за 2010 година площи по СЕПП е поискана сума от 4054.07 лв.

ДФЗ - РА отказва финансово подпомагане поради констатирани несъответствия с изискванията за подпомагане в долуописаните площи въз основа на следните нормативни основания, които сочи в таблица.

Относно плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони /НР1/, административният орган е посочил в писмото, че за декларираните в общото заявление за подпомагане за 2010 г. площи по НР1 е поискана сума от 4767.46 лева.

ДФЗ - РА отказва финансово подпомагане поради констатирани несъответствия с изискванията за подпомагане в долуописаните площи въз основа на следните нормативни основания, отново посочени в таблица.

В писмо становище по жалбата на ответника /стр.109 от делото/, същият признава и не оспорва обстоятелството, че жалбоподателят е регистриран с Уникален регистрационен номер /УРН/ 303452 в ИСАК. Не е спорно с оглед твърденията му в същата молба по делото, че за кампания 2010 г. кандидатът е подал Заявление за входяща регистрация 2010 и Заявление за подпомагане 2010 с Уникален идентификационен номер /УИН/ 16/150610/84044, като е заявил за подпомагане по схемите и мерките за директни плащания на площ следните площи: Схема за единно плащане на площ /СЕПП/ - 22.16 ха и по НР1 — Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони - 22.16 ха. Не се спори, че при извършването на кръстосани проверки за допустимост на земеделските площи между данните в заявлението на жалбоподателя и данните за заявените от кандидата площи в Системата за идентификация на земеделските парцели /СИЗП/ в качеството му на регистър на ИСАК, е установена недопустима площ за подпомагане общо в размер на 22.16 ха и по двете схеми. В процесното уведомително писмо са посочени БЗС-та, заявени от жалбоподателя, по които са установени недопустими за подпомагане площи и конкретният им размер.

Проверката за допустимост на земеделските площи се извършва въз основа на електронна база данни за ползваните земеделски земи, които се съдържат в СИЗП, като част от ИСАК съгласно чл.30, ал.2, т.2 от ЗГТЗП. Тези данни, според чл. 2, ал. 2 от Наредба № 105 от 22.08.2006 г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на Интегрираната система за администриране и контрол представляват компютъризирана база данни, т.е. тези данни се предоставят на ДФ „З.“ -Разплащателна агенция от МЗХ и неговите подразделения единствено в електронен вид. СИЗП се създава и поддържа от Министерство на земеделието и храните на основание чл. 2, ал.2 т. 2 от Наредба №105, е не от ДФ „З.“ - Разплащателна Агенция /РА/, който съгласно чл.11 от ЗГТЗП е юридическо лице и независим държавен орган.

Няма спор и относно това, че за тази актуализация на СИЗП, с цел предотвратяване на финансови санкции за Б., МЗХ е изготвило Консолидиран план за действие за подобряване работата на ИСАК, който е одобрен от



Европейската комисия с писмо с вх. № 02-0409/2188 от 24.07.2009 г. Като резултат от прилагането на този консолидиран план е изготвен специализирания слой „Допустими за подпомагане площи“ за кампания 2010 г. и следващите, който представлява географска графична база от данни за площите допустими за подпомагане за съответната кампания, изграден и актуализиран на базата на актуални сателитни или самолетни изображения за територията на Р. Б., от които е изготвена цифровата ортофотокарта, а също така и чрез отразяване на резултатите от теренни проверки на характеристиките на физическите блокове, извършвани от служители на общинските служби по земеделие. Този слой се състои от площите, за които се счита, че отговарят на изискванията за подпомагане, като главната му функция е да се използва от Разплащателна агенция за извършване на основната част от административните проверки по подадените заявления и на база резултатите от тези проверки да се изчисли дължимата субсидия по дадено заявление.

В становището се поддържа, че Министерство на земеделието и храните в качеството му на орган, който поддържа СИЗП е извършило пълна проверка на заявените площи, като е установило за част от парцелите отпадане на площи, които са недопустими за подпомагане за кампания 2010 г. МЗХ е предоставило базата данни „Площи, подходящи за подпомагане по СЕПП за 2010 г.“ на ДФ „З.“ с Писмо вх. № 02-0409/1679 от 21.06.2011 г., което ответникът представя по делото в приложение, и въз основа на тях са извършени изчисленията на всички плащания на заявленията за подпомагане, подадени през 2010 г.

В становището си ответникът излага доводи, че за да са допустими за подпомагане площите, заявени от кандидата, е необходимо да попадат в рамките на физическите блокове от СИЗП, определени според начина им на трайно ползване като допустими за подпомагане по СЕПП. Когато даден блок на земеделско стопанство (БЗС), попада частично или изцяло извън СЕПП – допустим физически блок (ФБ), за допустима за подпомагане се определя единствено площта, в рамките на допустимия ФБ. Останалата площ от БЗС отпада автоматично от заявлението за подпомагане, тъй като представлява недопустима или наддекларирана площ. Този процес се извършва автоматично от ИСАК в етапа на кръстосаните проверки на заявленията.

След обработката на заявлението за подпомагане, подадено от Н. В. Н., въз основа на представената от МЗХ база данни „Площи подходящи за подпомагане по СЕПП за 2010 г.“, са получени следните окончателни резултати: кандидатът е заявил парцели, с обща площ от 22.16 ха за схемите - съответно СЕПП и НР1. След извършените административни проверки е установена наддекларирана площ (недопустима площ) в размер на: 22.16 ха за СЕПП и по НР1. Установената годната площ за подпомагане е, разликата между двете, а именно: за двете схеми- 0 ха. Процентът на наддеклариране се получава като отношение между наддекларираната площ и годната за подпомагане площ, който е съответно 100 %, за двете схеми. При така установения процент наддеклариране, съгласно чл. 58 от Регламент 1122/2009г., когато същия е в размер над 50%, а в настоящия случай е 100%, санкционираната площ е равна на установената, субсидия за годината не се

изплаща, като се налага санкция за бъдещ период до сума, равна на сумата, отговаряща на разликата между декларираната и установената площ. Изчисленията се извършват автоматично от системата ИСАК, въз основа на предварително въведените данни от заявленията от кандидатите парцели. Тези изчисления и резултатите от тях са посочени и подробно описани в процесното уведомително писмо.

Съдът констатира, че мотивите за издаване на оспореното писмо и отказа от субсидия, респ. налагане на санкция на жалбоподателя, са изложени в това становище на ответника на стр. 109 по делото. Такива мотиви /съображения/ на органа издал акта, не се съдържат в уведомителното писмо, което е в табличен вид, респ. не се съдържат и в административната преписка във връзка с издаването му, представен в цялост по делото. В този смисъл не може да намери приложение Тълкувателно решение №16 от 31.03.1975г. на ОСГК на ВС и като мотиви на акта, не може да се възприеме становището на ответника. То е дадено в по-късен момент и то в хода на съдебното производство.

За установяване на релевантните за спора факти, съдът е изслушал заключение на основна и допълнителна съдебно-техническа експертиза, изготвена от инж. Ю. Я. П.. Заключениеето не е оспорено от страните в съдебно заседание, в което същото е било прието и се кредитира от съда, като вярно и компетентно дадено.

От първоначалното заключение на единичната СТЕ от дата 30.10.2012г. по делото, се установява, че за кампания 2010 г. 54 % от Цифровата ортофото карта на територията на страната е обновена и е създаден нов модел, от който е генериран в последствие и слоя на допустимите за подпомагане площи за 2010 г.

Извършени са административни проверки по Системата за единно плащане състоящи се в установяване на заявленията площи със слой "Площи, допустими за подпомагане", който включва площите в добро земеделско състояние в рамките на всеки физически блок, въз основа на критериите на Наредба № 5 от 2010 г. за условията за допустимост за подпомагане на земеделските парцели по схеми за плащане на площ и за общите и регионални критерии за постоянни пасища /чл. 16а от Наредба №105 от 22.08.2006 г. /.

Жалбоподателят е кандидатствал с един парцел по двете схеми с площ от 22,16 ха. - БЗС 36498-311-4-1 в землището на К. попадащ в Национален парк „ Централен Б."- с особен статут на защитена територия. Заявеният от жалбоподателя парцел изцяло попада извън слоя на допустимите площи за подпомагане за кампания 2010г.

При проверките вещото лице не е установило наличие на данни да е постъпило възражение по определянето на слоя за допустими площи.

В площи изключени от слоя попадат дървета, храсти и пътища, с което имота не отговаря на условията на Наредба № 5 от 10.03. 2010 година.

На базата на извършените проверки и предоставените копия от цифровите изображения за кампания 2010 г. вещото лице заключава, че целият имот е зает от храсти, дървета и оголени камъни, невъзможно е да се обособи част абсолютно „чиста" от тях.

Според вещото лице всяка по-тъмна точка на изображението е храст,

дърво когато има и сянка върху изображението, а белите следи би следвало да са камъни. Височината на обектите може да се определи само посредством специализиран софтуер или хардуер/стерео компаратор/, при наличието на двете трансформирани снимки от стререодвойката. В рамките на техническата експертиза е невъзможно да се определи височината на установените от изображението храсти и техния растителен вид, това е възможно единствено чрез оглед на място, но имайки предвид че става въпрос за кампания от преди две години и е вероятно да е налице въздействие върху растителните видове, вещото лице заключава, че не е възможно да се даде достоверно мнение.

Заявеният от жалбоподателя имот е попадал в „слоя допустими площи“ за кампания 2009 г., когато използваните изображения са от сателитни снимки от 2006 г.

Обновяването на цифровата ортофото карта за 2010 г. е изпълнено от консорциум „ГМК“ по договор РД51-107/18.08.2010г. Като супервайзер по обновяването е бил - Военно-географската служба на Българската армия”.

Със заповед №РД 09-278/29.04.2011г. на Министъра на земеделието и храните е създадена работна група за разглеждане на възражения във връзка с актуализирането на слоя за допустимост на площите.

На 14.06.2011г. е изготвен заключителен доклад от определената с горепосочената заповед работна група за разглеждане на възражения срещу неизплатени суми по СЕПП и НДО за 2010 г., в които по точка 5 е записано че след извършените проверки и отразените корекции работната група приема слоя „Площи допустими за подпомагане по СЕПП“ за завършен.

На 17.06.2011г. слоя Площи допустими за подпомагане по СЕПП от интегрираната система за административен контрол е предоставен на ДФ „З.“ -Разплащателната агенция за извършване на окончателни кръстосани проверки от заявленията за директни плащания за 2010 г.

Издаката подписана от жалбоподателя е от дата 15.06.2010г.-гръб стр 46 от делото - дата предхождаща дата на договора за обновяване на цифровата ортофото карта. Вещото лице заключава, че съобразно това, тя вероятно е по кампания 2009 г.

Копието по делото е черно-бяло в дребен мащаб и с ограничен брой нюанси на сивото. Според експерта освен за указване на граници /в рамките на точността на мащаба 1:5000/, издаката има само приблизителен информативен характер, от нея не могат да се получат данни за вида покривката и структурата на растителността в имота.

В цифровата ортофотокарта за кампания 2010 г., са съвместени сателитни снимки от 2006 г. и снимки от облитания през 2009 и 2010 г. Слойт допустими площи е формиран от картиране на новосъздадените части от картата, теренни проверки и части от предходния слой - този за 2009 г. за допустими площи.

Съгласно представените данни, в недопустимите площи по СЕПП са 22,16ха , като аналогично е и по мярка НР1, е 21,16 ха. Цялата площ е санкционирана, а чисто математически е невъзможно да се определи процентното отношение на недопустимата площ към установената като годна за подпомагане площ, поради факта че установената годна за подпомагане

площ е нула и е невъзможно делене на нула — процентът клони към безкрайност.

По искане на жалбоподателя съдът е допуснал допълнителна единична СТЕ.

От обстоятелствената част на експертизата, се установява, че Ортофотокартата/ортофото план/ представлява трансформирано и мащабирано изображение в една повърхнина- независимо дали е в цифров вид или на на каширан картон или друга недеформируема основа.

От него с точност в съответствие на мащаба му е възможно точно определяне на координати в равнината на плана (X,Y) на всяка точка.

Във височинно отношение могат да се определят приблизителни относителни превишения - само при наличието на сравнителни еталони в снимката. Ако в снимката има сграда -чиято височина е известна /2 етажа по 2,8 метра + цокъл и покривна конструкция 2.8 м. или обща височина от 8.4 метра/, сравнявайки дължината на сянката и с тази на близко разположен обект, може да се определи неговата приблизителна височина, но резултатът е само приблизителен и непредставителен.

Възможно е определяне на вид на обекта посредством дешифровачни еталони- трайните насаждения са с различна по цвят окраска , степен на плътност на листната маса и както, и други характеристики, но се изисква висока детайлност на снимката и прецизност при извършването и обработката й.

Вещото лице правилно заключава в този смисъл, че точният биологичен вид на храстите и дърветата само по ортофото план не може да бъде определен, без наличие на теренна проверка в относително близък срок и сравняване на видовете растителни видове за съответния регион.

Същото се отнася и за тяхната височина поради естеството на плана орто план - план в една равнина. Вещото лице сочи, че в конкретния случай няма и еталон.

В съдебно заседание на 22.01.2013г. вещото лице изрично заявява, че само по този ортофото план не може да се установи каква точно растителност има на мястото на жалбоподателя.То не е открило и данни за извършена проверка на място за 2010г. и за парцела на жалбоподателя.

По делото се представи и писмо от Министерство на земеделието и горите от дата 17.12.2012г., във връзка с издадено съд. удостоверение на жалбоподателя и указания до министерството по чл.186 от ГПК. От същото се установява, че чрез самолетно заснемане в периода 2010-2011г., К. „ГМК” е предал на Министерството на земеделието и храните всички заснети и отговарящи на качествените изисквания материали от заснемане през 2010г., като същите са предадени на ДФ 3. за използване на кампания 2011г. За кампания 2010г. в МЗХ имало само хартиено копие от материалите за кампания 2010г.

От правна страна, съдът намира следното:

Държавен фонд "З." е органът, който изпълнява функциите на Разплащателна агенция от датата на издаване на акта за акредитация, съобразно чл. 11, ал. 2, т. 4 от Закона за подпомагане на земеделските производители; чл. 2, ал. 2, т. 4 от действащия за процесния период.

Акредитацията, която според § 1, т. 15 от Допълнителни разпоредби на ЗПЗП е "процедура по признаване на статут на Разплащателна агенция от национален компетентен орган въз основа на оценка на възможностите за администриране и осчетоводяване на средствата от Европейските земеделски фондове съгласно законодателството на Европейския съюз" в случая също е налице - Заповед № РД 09-1166 от 20.12.2006 г. на Министъра на земеделието и горите. Към оспорения пред настоящата съдебна инстанция отказ, обективизиран в уведомително писмо за извършено плащане, са приложени таблици за установени площи след извършена проверка по чл. 37 от ЗПЗП и за отказ от финансиране по С./схема за единно плащане на площ/, и НР1 /плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони/.

В случая намира директно приложение Регламент (ЕО) № 796/2004 г. на Комисията от 21 април 2004 година относно определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за управление и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидена в Регламент (ЕО) № 1782/2003 г. на Съвета относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители. За изпълнение на функциите на Разплащателната агенция действа Интегрирана система за администриране и контрол /ИСАК/, арт. от чл.37 от ЗПЗП. На основание чл. 30, ал. 6 от ЗПЗП е издадена Наредба № 105 от 22.08.2006 г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на Интегрираната система за администриране и контрол. Според чл. 1 от тази Наредба системите са: 1. система за регистрация на кандидатите и на заявленията за подпомагане; 2. система за идентификация на земеделските парцели; 3. система за идентификация и регистрация на животните; 4. интегрирана система за контрол и 5. интегрирана информационна система. Всички посочени системи с изключение на т. 4 се изграждат и поддържат въз основа на регистри и графична информация като компютризирана база данни. ИСАК служи за извършване на проверки на подадените заявления за подпомагане. Правното основание е чл. 37 от ЗПЗП и чл. 24 от горепосочената наредба. Проверките, предвидени в чл. 24 от Наредба № 105 от 22.08.2006 г. са два вида: административни проверки и проверки на място.

В случая оспореното уведомително писмо е изпратено на жалбоподателя в рамките на процедурата по Глава IV от ЗПЗП относно прилагане на схемата за единно подпомагане на площ и регламентираща изрично в чл. 43, ал. 3 и 4 от ЗПЗП

Обжалва се уведомителното писмо в частта, с която по схемата за единно плащане на площ /СЕПП/ и НР1, е наложена санкция за бъдещ период по чл. 58 от Регламент №1122 от 2009г. на ЕО и по чл. 16 от Регламент №1975/2006г. общо в размер на 8821,53лв. и му е отказано финансово подпомагане за 2010г.

Съдът намира, че с Уведомително писмо, независимо от наименованието му „писмо“, непосредствено се засягат законни интереси на жалбоподателя и представлява индивидуален административен акт, поради и

което за него са относими изискванията по чл. 59 от АПК, независимо от начина на издаването му чрез автоматично генериране на съобщение от информационна система. След като с това писмо се обективира волеизявление на компетентен административен орган, което волеизявление представлява отказ за изплащане на суми или се налага финансова санкция, с което се засяга правната сфера на жалбоподателя по изрично заявление подадено от него и при проведено административно производство по чл. 41, ал. 2 и сл. от ЗПЗП, това уведомително писмо следва да съдържа изискуемите по чл. 59 от АПК реквизити.

От анализа на структурата на ДФ "З." при изпълнение на функцията му като Разплащателна агенция и компетенциите на органите на същия и на неговите териториални структурни звена и позовавайки, в съответствие с чл. 20а, ал. 2, чл. 22а и чл. 43, ал. 1, 2 и 4 от ЗПЗП следва, че единствено оправомощеният орган, може да се произнесе по заявлението за финансово подпомагане на жалбоподателя. Това е изпълнителния директор на Разплащателната агенция. В конкретния случай оспореното писмо е издадено от материално компетентен административен орган-Директора на Разплащателната агенция. Същото е подписано от директора на агенцията /стр. 7 от писмото/.

Според чл. 24, параграф 1 б от Регламент ЕО № 796/2004 г., се осъществява проверката на правата за плащане, за да се провери наличието им и допустимостта за помощ. Административни проверки се извършват чрез ИСАК и съгласно чл. 37 ЗПЗП и включително за допустимост на земеделските площи. Член 32 параграф 1 от същия регламент, уреждащ дистанционното проучване сочи, че държавите-членки могат да използват такова проучване по отношение на извадките, посочени в член 26, параграф 1, вместо прилагане на традиционните методи на проверки на място при условията, определени в този член, като членове 23, 25, 26, 27 и 28, първото изречение от член 29 и член 30 се прилагат, когато е необходимо. От друга страна, в член 28 § 1 е предвидено, че всяка проверка на място съгласно тази част подлежи на контролен доклад, като нормата на чл. 28, § 2, първи абзац на Регламент /ЕО/ № 796/2004 г. на Комисията предвижда, че на земеделския производител се дава възможност да подпише доклада, за да удостовери присъствието си на проверката и да добави забележки. Пак там е посочено, че когато бъдат открити нередности, земеделският производител получава копие от контролния доклад. Когато проверката на място се извършва дистанционно в съответствие с чл. 32, държавите-членки могат да вземат решение да не дадат на земеделския производител или негов представител възможността да подпише контролния доклад, ако не са констатирани нередности по време на дистанционната проверка, но ако вследствие такива проверки бъдат открити нередности, възможността за подписване на доклада се предоставя преди компетентните органи да направят заключенията си от констатациите по отношение на всички произтичащи намаления или изключения.

От доказателствата по делото и изисканата в цялост административна преписка по постановяване на процесното писмо, с оглед прякото приложение на този регламент като вторично право на ЕС, не се установява компетентният държавен орган да е извършил проверка на място, както и да е издал контролен доклад, който да се подпише от жалбоподателя.

Административният орган е носил тежестта да докаже, че конкретният земеделски производител е сред останалите 95 %, на които не се извършва проверка на място, което също не е установено по делото.

Съгласно чл. 40, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от ЗПЗП размерът на единното плащане на площ за 2010г. се определя за хектар, като се раздели финансовият пакет на страната на използваната земеделска площ в страната, която се поддържа в добро земеделско състояние, коригирана по обективни причини, като критериите се одобряват и обявяват със заповед на Министъра на земеделието, след одобрение на Европейската комисия. Използваната земя включва обработваемата земя, постоянните пасища, трайните насаждения и семейните градини независимо дали се използват за земеделска продукция. От данните по делото и по-конкретно от мотивната част на обжалваното уведомително писмо, не става ясно защо административният орган е отказал финансиране по СЕПП, НР1. Посочените таблици в съдържанието не са мотивна част, нито изложени съображения на административния орган защо е отказал финансиране и наложил санкция за бъдещ период. Затова съдът дава вяра на вещото лице, което правилно е заключило, че няма данни за проверки на място в парцела на жалбоподателя за 2010г. Същото правилно заключава и, че само от картния материал, който за 2010г. е единствено само на хартиен носител, не може да се установи със сигурност дали има растителност в парцела на жалбоподателя, какво е нейното местоположение и височина, та на това основание да се отказва финансова помощ за 2010г.

Видно от оспореното уведомително писмо не са индивидуализирани площите отказани за подпомагане по съответните точки и колони. Не става ясно кои от посочените в таблицата на писмото са отказани за подпомагане.

В тази връзка настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо не е мотивирано и по горните констатации, а съдът не може да установи дали действително са налице основанията за отказ по посочените точки, тъй като от представената административна преписка – уведомителното писмо и от таблиците, не може да се установи за кои площи кое обстоятелство по посочените точки трябва да се изследва.

При тези съображения настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо не е мотивирано и не е спазено изискването за форма на административния акт-чл.59, ал.2, т.4 от АПК.

Отделно от това жалбоподателят за същата площ е представил разрешително за пашуване № 2486 от 25.03.2010г. със срок на действие до 31.12.2010г. Разрешителното е официален свидетелстващ документ, който като такъв не е оспорен от ответника и досежно констатациите в него. Същото се издава от Дирекция Национален парк „Централен Б.“, като заявените хектари от жалбоподателя и по заключението на вещото лице П., попадат именно в този парк. Затова съдът счита, че не е налице основанията по чл.43, ал.3, т.4 от ЗПЗП, както и основание по чл.12, т.1 от Наредба №11 заявеният от него парцел не е с размер, по-малък от определения по реда на чл.39, ал.2 от ЗПЗП.

Районът следователно, в който жалбоподателят извършва дейност, и в който се намира декларираният парцел, не се намира в необлагодетелстван район

съгласно Наредбата, приета с ПМСН№30/2008 г. По тази причина „определената площ“ изчислена съгласно чл.2, ал.23 от Регламент /ЕО/ 1122/2009 г. не може да бъде равна на 0, тъй като заявеният от жалбоподателя парцел на място представлява постоянно пасище, за което са изпълнени изискванията на чл.16, ал.1 от Наредба №5/10.03.2010г., и не би следвало да са налице основания за недопустимост по чл.15, ал.2 от Наредба №5/10.03.2010 г.

По изложените съображения, съдът приема, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, но не е издаден в предвидената от закона форма. Административният орган не е изложил и правни, и фактически основания, поради които отказва финансиране и налага санкция за бъдещ период в размер на 8821,53лв., т.с. липсват мотиви на административния акт, така и в съпровождащите го документи от представената по делото административна преписка. Съдът намира, че относимите по случая факти са и неправилно установени, затова защото при съобразяване и обезпечаване правото на участие на жалбоподателя в административното производство по издаване на акта, жалбоподателят не е упражнил правото си на участие и защита чрез възражения и доказателствени искания- не е присъствал на проверките, не е бил уведомяван за такива, не е посочил и ангажирал доказателства за опровергаването им.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо е незаконосъобразно в частта, в която се отказва финансово подпомагане на дружеството жалбоподател и в частта, по наложената му санкция за бъдещ период, като издадено при нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Административният орган в този смисъл носи тежестта да докаже наличието на фактите и обстоятелствата, послужили като основание за акта и изпълнението на законовите изисквания за издаването му, което в случая не е направено. С оглед правомощията, които има, съдът не може да се произнесе по съществото на спора относно размера на дължимата се субсидия.

При цялостната проверка, която съдът извършва, намира, че оспореният административен акт с оглед степента на констатираните пороци, не е нищожен. Постановен е от компетентен държавен орган в кръга на възложените му по закон правомощия, съобразен е с целта на закона.

На осн.чл. 173, ал.2 от АПК индивидуалният административен акт следва да бъде отменен, а преписката върната на административния орган за извършване на необходимите проверки въз основа на актуален картен материал, събиране на относимите факти и доказателства с участие на жалбоподателя, проверки на място и за издаване на нов законосъобразен акт, като ако след тези проверки са налице законовите изисквания за допустимите площи, на жалбоподателя следва да се изплатят съответните субсидии, както и да се коригират наложените санкции.

По разностите:

На осн.чл. 78, ал.1 от ГПК във вр. с чл. 144 и чл. 143 от АПК на жалбоподателя се следват сторените и поискани в хода на производството доказани по размер разноски. Същите възлизат общо на 811 лева по



представения от жалбоподателя списък за разноските по чл. 80 от ГПК, чийто размер не беше оспорен от ответника при тяхното представяне в съдебно заседание на 22.01.2013г. За същите се намират и надлежни доказателства за извършването им в хода на делото. На жалбоподателя се присъжда само следващата се държавна такса в размер на 10лв., съгласно Тарифата за държавните такси по административни дела.

С оглед на гореизложените мотиви, съдът

#### **РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ** по жалба на Н. В. Н. ЕГН [ЕГН] от [населено място], Общ. К., обл. Пловдивска, п.к.4363, ул."66-та №5", отказ за финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010г обективизиран в УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО, изх.№ 02-160-6500/10841 от 03.10.2011г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010 година по негово заявление с УИН:16/150610/84044, на Изпълнителния директор на ДФ „З.“ – Разплащателна агенция, в частта, в която му е отказано финансово подпомагане за сумата от 4054,07лв. по СХЕМА ЗА ЕДИННО ПЛАЩАНЕНА ПЛОЩ /СЕПП/ в размер на 4054,07лв., в частта, в която му е отказано финансово подпомагане за плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони /НР1/ в размер на 4767,46лв., и в частта, в която му е наложена санкция за бъдещ период в размер на общо 8821,53лв.

**ОСЪЖДА** Държавен фонд „З.“ - Разплащателна агенция [населено място], [улица], да заплати на Н. В. Н. ЕГН [ЕГН] от [населено място], Общ. К., обл. Пловдивска, п.к.4363, ул."66-та №5, на осн.чл. 78, ал.1 от ГПК във вр. с чл. 144 и чл.143 от АПК, съдебно-деловодни разноски в размер на 811 лева.

**ИЗПРАЩА** преписката на Изпълнителния директор на Държавен фонд „З.“ - Разплащателна агенция за ново произнасяне по подаденото от Н. В. Н. ЕГН [ЕГН] От [населено място], Общ. К., обл. Пловдивска, п.к.4363, ул."66-та №5 заявление за плащания на площ с УИН 10/230610/29068 за финансово подпомагане, съобразно указанията по прилагането и тълкуването на закона дадени в това решение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14 дневен срок от съобщението до страните, чрез изпращане на препис от същото до тях.

СЪДИЯ: